

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.



· HVAR 8 DAG ·

ILLUSTRERADT

MAGASIN



VINTERBILD FRÅN KORNHAMNSTORG, STOCKHOLM. — FOTO. PAUL JONZE.

12^{TE} ÅRG.

DEN 1 JANUARI 1911.

No 14.

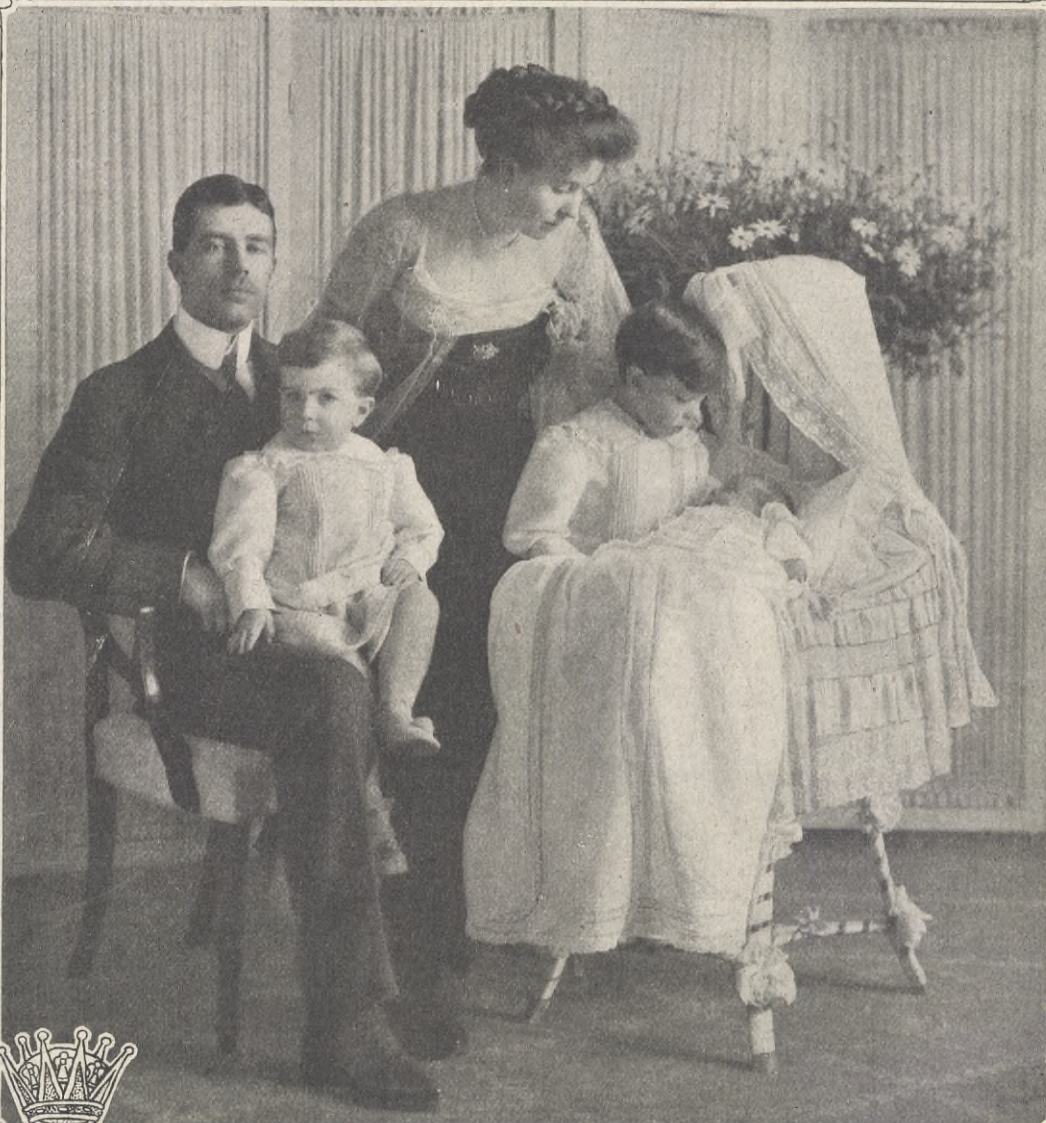


Foto. Jager. Skan.

Kliché: Bengt Skjoforsparre.

D. D. K. K. H. H. HERTIGPARET AF SKÅNE.

JÄMTE HERTIGARNE AF VÄSTERBOTTEN OCH UPPLAND SAMT PRINCESSAN INGRID.

VÅR TRONFÖLJARFAMILJ.

TILL BILDEN Å FÖREGÅENDE SIDA.

”HVAR 8 DAG“ har glädjen att på första sidan i sitt första nummer i det tjugonde århundradets andra decennium kunna bringa en bild af huslig lycka, som icke blott är ägnad att lifligt tilltala lojala känslor hos undersåten, utan ock att med hyllning omfattas af alla de många, som i medborgaren och medborgarinnan närmast konungens tron lärt sig se föredömen i medborgerlig dygd, oafsedt deras politiska och sociala rangställning. Betrakta den vackra taflan: den unge fadern, Sveriges tronföljare, med lille 3-årige hertigen af Uppland, prins *Sigvard*, på sitt knä, undrande hvad manne detta fotograferande skall betyda; den af godhet strålände modern vid vaggan med lilla ”sessan“, *Ingrid* — säkerligen en gång lika populär, som de äldre minnas nuvarande innehafvarinnan af Danmarks drottningtron, åt hvilken [detta smeknamn] länge var förbehållet med egenamnens rätt; och midt emellan de lyckliga föräldrarna den 4-årige hertigen af Västerbotten, den nye prins *Gustaf Adolf*, hvilken med den äldste broderns beskyddande intresse ser på sin lilla syster — en liten prins, som en gång skall kallas att leda Sveriges öden genom bränningar af inrikes- och utrikespolitisk art, om hvilka oskuldens barnaögon och barnahänder lyckligtvis icke hafva någon aning!

Vår nuvarande tronföljare, kronprins *Gustaf Adolf*, är som alla veta född den 11 november 1882. Hvad däremot icke alla veta, är att det är på ett hår när, att denna födelsedag sammanfaller med ”nationaldagen“ — Märtdagen den 10 november — för det skånska landskap, till hvars hertigtitel farfadern nämde honom, kanske i minnet af lyckliga dagar tillbragta på hertigslottet därnere, Sofiero, icke minst under den tid, då hertigen af Östergötland ännu icke kunde drömma om krona och spira, kanske också i minnet af den förre hertigen af Skåne, den äldre brodern, den af folket älskade femtonde Carl. Huru som helst, äfven *Gustaf Adolf* fann som Oscar hemvistet för sin husliga lycka på den plats, som farfadern nämnt efter farmodern, och han är på väg att som Carl bli folkets älskling genom att visa förståelse för dess egenart, olika i sin yttring för ett halft århundrade sedan och nu.

Som alla Bernadotter har *Gustaf Adolf* fått en god uppfostran och en gedigen undervisning. Änkedrottning Sofia, en föresyn för mödrar och märklig äfven som kvinna, har icke mindre än modern följt sina sonsöners utveckling. I numera rektorn vid Norrmalms läroverk dr Carl Svedelius fingo de en god lärare och studieledare. Det har sagts, att kronprins *Gustaf Adolfs* intressen ursprungligen legat åt det naturvetenskapliga hållet. Det är ett bevis på modern läggning, som det genom födseln ålagda lefnadskallet helt naturligt icke tillät honom fullfölja. Men sitt intresse för *empirisk* forskning har han icke lyckats undertrycka. Medan det Karolinska universitetet skänkte Oscar Fredrik sin lager för historiskt författarskap vid sin 200-års fest 1868,

står det detsamma fritt att femtio år senare hälsa hans sonson som medlem af sitt lärda gille på kvartusendagen 1918 på grund af arkeologiska förtjänster. Det kan redan nu sägas i kraft af vetenskaplig bedömnings objektivitet.

Nutiden är icke god mot tronföljare. Var förtiden ofta svår för dem därigenom, att den kallade dem till tronen underåriga och gjorde dem beroende af förmyndarregeringars äfventyrligheter, så är nutiden det icke mindre därigenom, att den tack vare en väsentlig förlängd medellifslängd, hvilken sträcker sig till tronen lika väl som den gör sig gällande bland de breda befolkningslagren, släpper dem fram till sitt lefnadskall först då de passerat om icke sin lifsmiddagshöjd, så åtminstone sin ungdoms sjudande framstegslust. I själfva verket har härigenom ett nytt politiskt problem inställt sig för nutiden, som hittills föga behandlats, mindre lösts. Kronprins *Gustaf Adolf* har förstått, att lösningen i hvarje fall icke ligger i dådlöst undandragande af sin egen person ur det offentliga lifvet. Från två olika synpunkter har han gifvit sitt intresse till känna för samtidens största, lyckligtvis utanför partistriderna stående fråga, den *rashygieniska*. Han har med den flärdlöshet, som är honom personligt egen, gifvit idrotten sitt stöd äfven genom eget exempel: medlet att stärka den uppväxande generationen, sådan den nu en gång är. Och han har med ungdomens mod också skänkt sitt stöd åt nykterhetsrörelsen, om vi icke misstaga oss den första prins af blodet, som i detta hänseende direkt räckt sin hand åt samhällsklasser, hvilkas särskilda behof just i detta stycke icke ofta blifvit i samhällspyramidens topp till sin djupa innebörd beaktade. Kanske minns *Gustaf Adolf*, att farfarsfadern förvärfvade sig svenska folkets tacksamhet genom att sätta sitt namn under förordningen om husbehofsbränningens afskaffande.

*

Den 15 januari 1905 tillkännagafs trolofning mellan dåvarande prins *Gustaf Adolf* och prinsessan *Margaret Victoria Augusta Charlotta Norah* af Stora Britannien och Irland. Den 15 därpå följande juni firades bröllopp. Hade underättelsen om en giftermålsförbindelse med det brittiska konungahuset väckt tillfredsställelse redan på grund af brudens härstamning från ett icke blott till nationaliteten utan ock genom rättsåskådning och urgammal frihetskärlek närbesläktadt folk, kunde denna tillfredsställelse endast ökas sedan prinsessan anländt till sitt nya fädernesland: hon vann från första stunden, och hon vann för alltid. Kronprinsessan *Margareta* har sökt sitt ideal af kvinnlighet i fyllandet af sina plikter som maka och moder. Som drottning skall hon därför ock en gång kunna påräkna en folkets kärlek, liknande den som fordom kom en annan brittisk prinsessa på Sveriges drottningtron till del, den statskloka *Filippa*, hvars välgörenhet, mildhet och godhet ännu efter snart sex århundraden lefva på folkets läppar.

ROSERSBERG.
INFANTERISKJUTSKOLANS FÖRLÄGGNINGSPLATS.



Å. fr. r. fotograf

Kitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stålm—Gbg.

ROSERSBERGS SLOTT.

På en brant klippa tätt intill Mälarstrand — närmare bestämdt Skariven och ännu närmare Rosersbergsviken — sitter jag i solnedgången och mediterar. Platsen jag befinner mig på är helig mark. Rundt om äro på smala pelare af järn uppsatta allehanda besynnerliga tecken: grekiska kors, stjärnor, minnestäflor. De hemlighetsfulla reliefer och inskriptioner, som pryda dessa, gifva tanken och fantasien lifligt spelrum. En hemlighetsfull orden har här i symboliska bilder tecknat människans intighet inför naturens mäktiga storhet: stjärnor och halfmånar, dödsallar, två händer som mötas i en handtryckning, en nedåtvänd fackla m. m.

Platsen är utomordentligt vacker. Den tillhör Rosersbergs slottspark, tillhör den mest storslagna delen af det vidsträckt område, där slottets kungliga ägare fordom hade sin gamman i naturens sköte.

Märklig är den härliga utsikt, som här bjuder sig öfver den vackra Mälarfjärden Skariven, synnerligast där denna längst bort vid synranden vidgar sig och låter ana den skönhet de tusen öarnas vatten har att bjuda på.

Det var å ofvannämnda utsiktspunkt tanken rann på mig att för denna tidnings läsare framkalla några erinringar ur kungliga lustslottet Rosersbergs historia — då ju, som bekant, en vändpunkt i densamma snart nog torde vara förestående. Lustslottet — fordom som sådant mycket uppskattadt — är som känt förläggingsplats för arméns infanteriskjut-skola. Den nya tiden midt upp i den gamla — och drömmaren på klippan kan plötsligt fara upp ur sina betraktelser vid kulors smattrande mot andra stranden.

Bland de omtalade minnesmärkena finnes ett med inskriptionen SS. 1876. Sedan detta år har skjut-



Efter fotograf

Kitché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stålm—Gbg.

INSPEKTION.



Efter fotograf

Utlöb. Kem. A. B. Bengt Sjöberg—Gig

SKJUTSKOLAN Å ROSERSBERG: HALFTROPP I ELDSTRID.

skolan varit förlagd hit. Nu hafva händelserna så fogat, att skjutskolan skall flyttas och trakten återta sitt fredliga lugn.

De större fordringar i afseende å öfningsterräng, som gjort sig gällande i och med den moderna utvecklingen af skjuttekniken och därmed sammanhängande taktiska frågor, hafva föranlett skjutskolans målsmän inom armén att se sig om efter en ny förlägningsplats för densamma, erbjudande större möjligheter i afseende å framför allt långdistansskjutning, än som varit fallet vid och omkring Rosersberg.

Rosersbergs slott ligger 2 km. söder om stationen af samma namn, ungefär midt emellan Stockholm och Uppsala.

Slottets yttre har ingenting i och för sig egendomligt i afseende å byggnadsarten; dock erbjuder det, synnerligast från sjösidan, en mäktigt och imponerande anblick.

Därtill är det omgivet af en park, som sträcker sig nära 2 km. i västlig riktning, ända ut till sjöstranden. Två jättealléer af månghundraåriga lindar, utmynnande från en å slottets södra sida befinntlig terrass, inrama utsikten härifrån mellan ett par kompakta gröna väggar, i hvilkas bakgrund sjön lysir fram. Ju mer man aflägsnar sig från slottet, desto mer antar parken karaktären af vildskog. Längst ned vid stranden, som är klippig och brant, finnes en af människohänder påbättrad naturlig grotta, bildad af ett jättestort stenblock, hvilket likt ett tak skjuter ut från berghällen. Här och där i parken skymtar en gård, tillhörig slottet. Men längst bort är stillheten, ödsligheten nästan imponerande. Det är ett stycke medeltid midt i det folkrika Uppland. — Rik vegetation utmärker trakten. T. o. m. boken bjuder här sin rika skugga — i och för sig en egendomlighet så långt norrut. Trädgårdssnäckan och Karl-Johanssvampen påminna om forna dagars kulinariska omsorger.

I forna dagar hade emellertid Rosersberg ett annat utseende än nu.

Slottets historia går nämligen tillbaka till 1600-talet, då det först anlades på den plats, där det nu befinner sig. *Gårdens* ursprung är emellertid betydligt äldre. Denna del af Uppland hör ju till Sveriges allra äldsta odlade bygder. Betecknande nog, vill sägnen leda gårdens ursprung ända tillbaka till Oden. Hålla vi

oss emellertid till det historiska, kunna vi fastslå, att hemmanet uppkommit af flera gårdar, bl. a. säteriet Norusa, som 1567—73 var sätesgård för väpnaren Nils Olssons änka Karin. En annan del var från 1500-talets början stamgods under ätten Tre Rosor, från hvilken den sedermera genom arf kom till Oxenstiernorna. Ar 1624 förvärfvade sig riksskattmästaren Gabriel B:son Oxenstierna genom byte äganderätten till alla de spridda delarna af gården. Han bär ock äran af själfva *slottets* byggnad och var den, som gaf det namnet Rosersberg (efter sin moder af ätten Tre Rosor). Efter hans död undergick det många skiftande öden, pantföreskrefs i flera omgångar till släkten De la Gardie, öfverlämnades genom arf till marskalken Johan Gabriel Stenbock, för att slutligen efter reduktionen år 1682 åter falla Oxenstiernorna.

Kanslipresidenten Bengt Oxenstierna, som nu fick slottet om hand, lät på många sätt försköna densamma. Det var han, som anlade de storartade trädgårdsanläggningar, hvars spår vi ännu skönja i den storslagna parken, och hvilkas grandiosa skönhet tyckes hafva varit allmänt bekant på denna tid. I detta skick är slottet afbildadt i *Svecia Antiqua et Hodierna*. En författare från 1821 beskriver det sålunda: "Slottet hade, på själfva Corps de logiet, en mycket hög takresning, flankerad med 6 torn, och var helt och hållet uppförd i den tidens vanliga tyska byggnadsstil. Trädgården däremot var hällen i den gamla franska arkitektoniska smaken, med alléer, klippta gångar, vattenkonster, bilder och s. k. viridarier af ett väl något stelt, men imponerande utseende."

Efter Oxenstiernas död fick slottet åter flera gånger byta ägare, tills det år 1757 genom byte kom till kronan och af ständerna skänktes till sedermera Karl XIII, dåvarande hertigen af Södermanland. Denne, som trufdes synnerligen bra å detta sitt slott, nedlade stora kostnader på dess försköning. Hans medhjälpare härvid voro hofintendenten Sillén och friherre Axel Mörner, efter hvilkas ritningar och planer en stor del af anläggningarna utfördes.

Slottet öfvergick sedermera till Karl XIV Johan och anslogs 1823 åt drottning Desideria. Äfven konung Karl XV har bott där.

Låt oss nu förflytta oss till det *nuvarande* Rosersberg, Rosersberg 1910. Besökaren, som under någon af sommarmånaderna nalkas det gamla kungliga området, hejdas måhända af en soldat med röd flagga eller af ett anslag tvärs öfver vägen: "Skjutning pågår. Förbud att passera." Smattrar då en salva lös från någon i närheten skjutande afdelning och får han höra skarpa kulor hvina i luften, skall han måhända tycka sig längre aflägsnad från fredskongressernas stad än de tre och en half milen, som skilja Stockholm från Infanteriskjutskolan. Denna institution har sig anförtrodd den viktiga uppgiften att hålla infanteriets skjuttekniska och -taktiska utbildning au niveau med tidens kraf och att åt arméns officerare meddela den undervisning, som de tekniska framåtskridandena och de förändrade krigsmetoderna alltjämt fordra.

Ärligen anordnas här tvenne kurser — hvardera för såväl subalternofficerare som för kaptener och majorer. Undervisningen är ordnad på tre grupper: den fältmässiga, den tekniska och skolskjutningskursen, och bedrivs dels genom praktiska öfningar, dels genom föreläsningar. De senare hållas i den s. k. kyrksalen, hvilken i och för sig i sitt nuvarande skick utgör en målande illustration till slottets historia, från dess glansdagar under konungliga invånare och till närvarande dag. Det utomordentligt vackra kapellet rymmer inom sina väggar en samling moderna eldhandvapen och andra krigets insignier, egendomligt afstickande mot doriska pelare, orgelverk, takmålningar.

Slätterna kring Rosersberg erbjuda under sommaren en liflig, om ock föga omväxlande tafla. Här en grupp officerare, som öfvas i skolskjutningens detaljer, gevärsgymnastik, laddnings- och anläggningsöfningar m. m., där en trupp i framryckning eller under eldöfning mot långa linjer af pappfigu-

rer, själfvallande träfigurer, eller tegelpannor. Under en del af kursen ställes nämligen till skolans förfogande trupper ur Upplands och Västmanlands infanteriregementen. De stora fältskjutningar, som med dessa äga rum, äro ju synnerligen ägnade att framställa förhållanden, som så mycket som möjligt likna de verkliga. 1910 års stora skjutningar ha ägt rum i trakten af Lindö gård (en mil öster om R.) i slutet af augusti. I dessa deltog med skarpskjutning äfven ett batteri ur Upplands artilleriregemente.

Att ingå på någon närmare beskrifning af det nuvarande slottet, tillåter icke utrymmet. Dess yttre skiljer sig i mycket från det ofvan beskrifna Oxenstiernska. De äldsta delarna torde vara flyglarna, hvilka till synes likna dem från 1600-talet. De sträcka sig med en tredjedel åt sjösidan och två tredjedelar åt norr, omslutande en åt denna sida öppen borggård. Midtelpartiet eller själfva Corps de logiet ombyggdes tämligen genomgående af Karl XIII. Det är en i det hela enkel byggnad, men med mäktiga och harmoniska mått. Tornen, som synas å bilderna i *Svecia Antiqua et Hodierna*, äro borta, likaså den branta takresningen, som ersatts med en dylik af barockartad, våglinig form.

Slottet är inredt med två våningar, utom rez-de-chaussén. Den öfre har 15, den nedre 13 rum. Delvis stå dessa ännu möblerade och orörda sedan konung Karl XV:s tid. Att ingå på slottets interiör skulle emellertid föra oss för långt.

I västra flygelns södra del, inredd till mässlokaler för skjutskolans officerare, kunna vi å rundt väggarna uppsatta fotografier följa skjutskolans personalhistoria från det år, 1876, då den hit förlades. Det återstår att se, huru många kurser, som ännu äro afsedda dit. Stort torde antalet ej bli.

T. H.

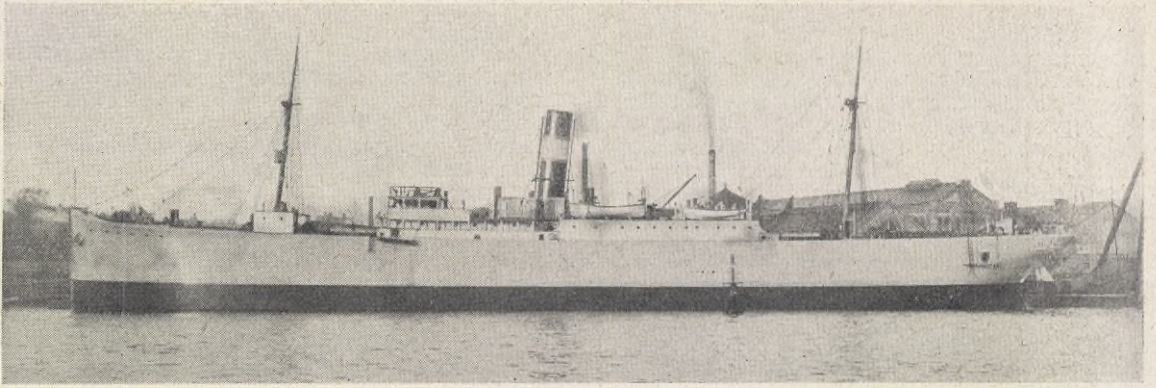
FRÄLSNINGSARMÉNS VÄLGÖRENHETSARBETE.



HVAR 8 DAGS GÖTEBORGSFOTOGRAF.

Kliché: Kem. A. B. Renner! Sjöfverparre Stålm—Ödg.

"JULPÅSARNA" MED SOKER, GRYN, MJÖL ETC. i Frälsningsarméns i Göteborg stora lokal vid Södra Allégatan. Den lilla skärf, som lades i en af Frälsningsarméns många julgrytor, har tillsammans med många kamrater blifvit till de summor, för hvilka alla dessa påsar kunnat åstadkommas till spridande af en smula julglädje i icke mindre än 600 af de fattigaste hemmen.



Efter fotograf.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stlm.—Gbg

"AXEL JOHNSON", DEN FÖRSTA SVENSKBYGGDA ATLANTERÅNGAREN — OCKSÅ DEN STÖRSTA ÅNGARE SOM BYGGTS I SVERIGE.

"Axel Johnson", rederiaktiebolaget "Nordstjärnans", Stockholm, hos Lindholmens varf i Göteborg nybyggda oceanångare, är afsedd för last- och passageraretrafik på Laplatalinien. Ångaren har tre däck och håller 392 fot i längd, 50 f. 9 t. i bredd, 22 f. 11 t. djupgående på last; 6,580 tons d. w. lastkapacitet o. 10,000 ton.s displacement.



Foto. Kihbaum Sundsvall.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

DEN FÖRSTA SPÅRVAGNEN I SUNDSVALL.

Två svenska städer ha i dagarna haft glädjen bevittna hvar sin viktiga tilldragelse i sin utvecklingshistoria, nämligen ifråga om spårvägstrafikens öppnande. Det är Sundsvall, där de första spårvagnarna begynte gå onsdagen den 21 december, och Karlskrona, där spårvägarna högtidligen invigdes samma dag.

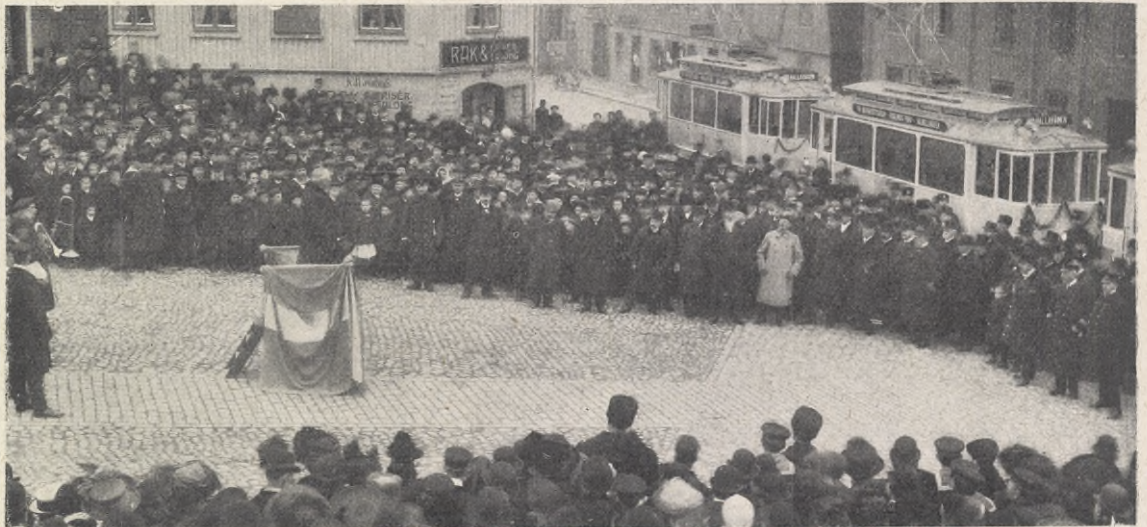
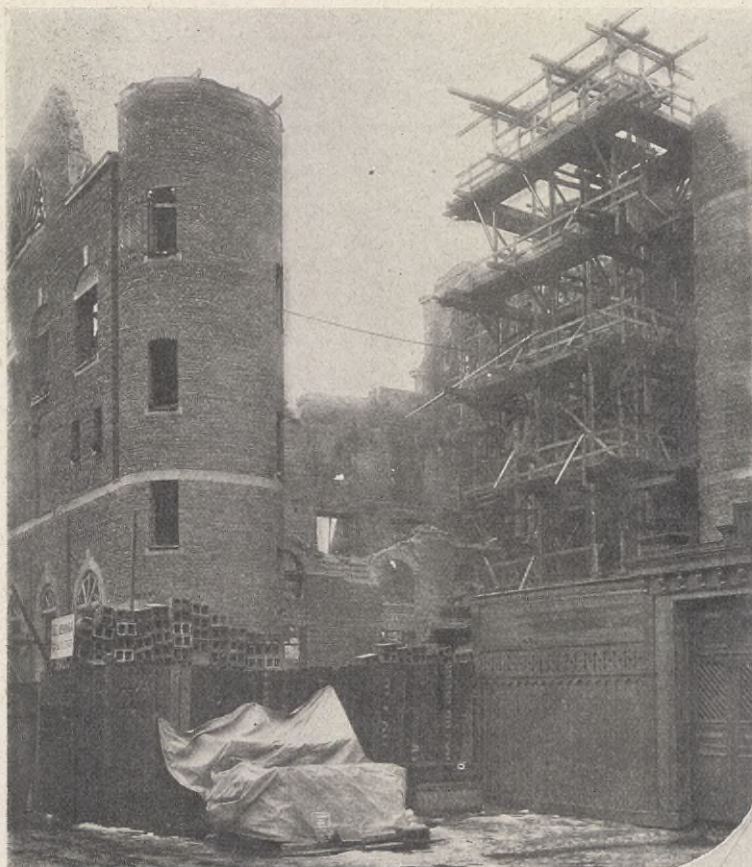


Foto. Bäckström, Karlskrona.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

KARLSKRONA SPÅRVÄGAR INVIGAS.

ETT BYGGNADSJÄTTERAS I GÄFLE.



Vid half 2-tiden natten mellan den 17 och 18 december inträffade ett byggnadsjätteras i Gäfle: hela den mellan stora portalen och Kopparslagaregatan liggande delen af det under uppförande varande nya *post- och telegrafhuset* instörtade under ett väldigt dån, som genljöd vida omkring, och spridande ett moln af damm. Murningen var här fullbordad till hela höjden, 4 våningar, och takstolarna hade just hunnit resas. Åt gårdssidan rasade byggnaden på den nämnda sträckan från ofvan till nedan, krossande murar och balkar och störtande ned i källaren. Betonghvalvet öfver apparatsalen synes ha brutit midt itu och slagit ned genom de underliggande våningarna.

En utomordentlig lycka var att raset inträffade på natten och icke under dagen, då på byggnaden brukat vara sysselsatta ett 60-tal man och fara därjämte ho-

Foto. Reimers, Gäfle. Kliché: Bengt Sjöforsparv.
DET DELVIS RASERADE GÄFLE
POST- OCH TELEGRAFHUS, sedt från
Kopparslagaregatan.

tat den lifliga trafiken på Nygatan.

Det är ungefär en tredjedel af nybyggnaden som raserats.

Om orsaken till det inträffade ha de igångsatta undersökningarna ännu icke lämnat något bestämdt resultat.

(Till foto. å sid. 219.)

Nationalmuseum har till sina förutvarande vackra och rika samlingar af *kinesisk keramik* i dagarna lagt ytterligare några synnerligen värdefulla nummer. Genom förmedling af kronprins Gustaf Adolf, som själf är en intresserad och sakkunnig samlare på detta område, har man nämligen lyckats för det jämförelsevis billiga priset af 1000 kr. förvärva ett par vaser, några lerfat, en liten statyett samt diverse smärre föremål, alltsammans antika pjäser.



Foto. Reimers, Gäfle.

Kliché: Bengt Sjöforsparv.

RASET I GÄFLE POST- OCH TELEGRAFHUS: Fasaden åt Nygatan och hörnet af Kopparslagaregatan och Nygatan. Obs. sprickorna i muren samt huru fasaden lutar.

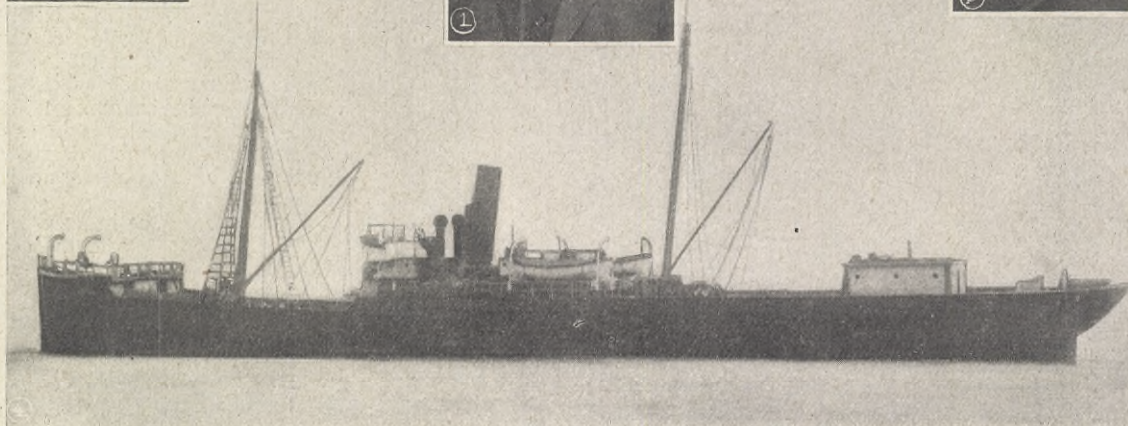
TVA KATASTROFER.



TILL ÅNGAREN "CEDRIC" FÖROLYCKANDE: De tre öfverlevande: 1. Befälhafvaren å "Cedric", kapt. P. E. Paulsson.



2. 1ste maskinisten K. Betzholtz. 3. lättmatrosen M. Nielsen. 4. "Cedric." (1-3 foto. Reimers, Gäfle. 4. Efter fotografi.)



På resa från England till Gäfle strandade på morgonen den 16 dec. under rådande stark tjocka ångaren "Cedric", hemmahörande i Landskrona, på ett okänt grund. Ångaren sjönk nästan omedelbart; på den ena lifbåten, som flöt upp med kölen uppåt, klamrade sig kaptenen jämte åtta af besättningen fast. Sex man hade då försvunnit i djupet. De öfverlevande lyckades vända båten på rätt köl; men den var fylld med vatten, och sjön gick hög, hvadan det var omöjligt att få den läns, utan finga de olycklige i sexton timmars tid sitta eller stå i det iskalla vattnet nästan till midjan. Sex dogo, och det var endast kaptenen P. E. Paulsson, samt maskinisten K. Betzholtz och den danske matrosen N. Nielsen, som vid 9-tiden på aftonen levande nådde land. Icke förrän kl. 10 påföljande morgon råkade de på ett hus, där de kunde omhändertas. — Inalles 12 man hade alltså då omkommit. Den förolyckade ångaren mätte 793 svenska registerton. Dess längd var 69,26 m., bredd 9,16 samt djupgående 5 m. Ångaren tillhörde egentligen engelskt rederi men seglade under

svensk flagg. Dess redare i Sverige var And. S. Cronberg, Landskrona.

En järnvägsolycka som kunnat blifva af ödesdiger art inträffade mellan Järnforsen och Gårdsveda stationer å Hvetlanda—Målilla järnväg den 17 dec. på e. m., då nämligen posttåget från Hvetlanda störtade från järnvägsbanken ned mot och i Emån.

Genom den myckna nederbörd som en längre tid nedkommit hade vallen blifvit underminerad, där Emån gör en krök in mot järnvägen. Att inget människolif vid olyckan gick förloradt och icke ens någon blef nämnvärdt skadad, anses som ett stort under.

En lycka var, att kopplen till loket brusto, hvarigenom passagerarne räddades från en säker död, enär annars vagnarna helt och hållet krossats.

Nu gled hela tågsättet sakta ned mot än så att passagerarne kunde genom dörrar och fönster krypa ut.



Foto. Axelsson, Målilla.

JÄRNVÄGSOLYCKAN Å HVETLANDA—MÅLILLA JÄRNVÄG.

Gäfle. Efter Sjöförsäkrings.

DET MÄRKLIGA ALTARSKÅPET I KÖPING — KRIGSBYTE FRÅN NORGE?



Foto. Westman, Köping.

ALTARSKÅPET I KÖPING.

Kilchö; Kon. A.-B. Bengt Sulforsname Stålm.—Olg.

Det märkliga gamla *altarskåpet* i *Köpings* kyrka är, efter hvad biskop Bang i Kristiania påstår, ett krigsbyte från Trondhjems domkyrka. Svenska sol-

dater under Claud Collart skulle år 1564 ha tagit skåpet med sig hem till Sverige. Utgående härifrån, tror och hoppas biskopen att inom kort från

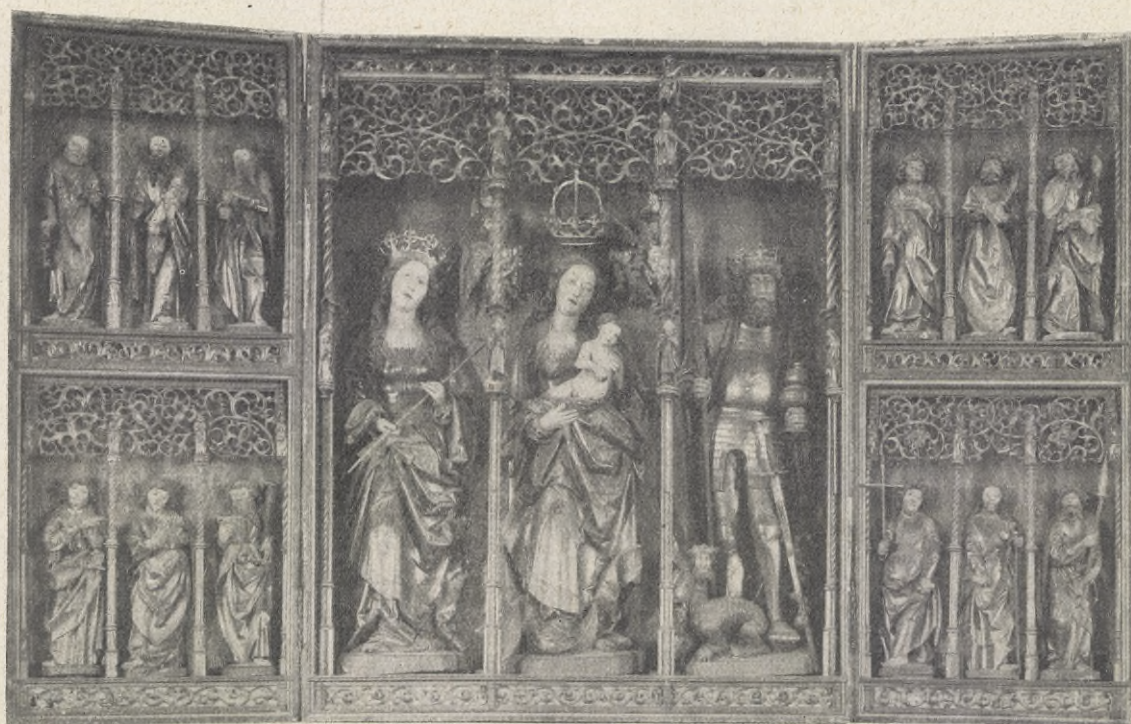


Foto. Westman, Köping

ALTARSKÅPET I KÖPING.

Kilchö; Kon. A.-B. Bengt Sulforsname Stålm.—Olg.

norsk sida förhandlingar komma att inledas om skåpets återförvärfvande till Trondhjem — äiven om summan möjligen skulle uppgå till 100,000 kr., anser biskopen detta icke vara för mycket, då skåpet är ytterst värdefullt.

Biskopen har varit länge sysselsatt med att studera figurerna för att rent konsthistoriskt kunna bestämma hvar arbetet är utfördt, och tänker i Holland, Belgien, Paris, Köln och Sverige fortsätta sina forskningar.

Särskild svårighet har det varit att tyda en af grupperna, den som sitter längst till vänster nere på predellen. Prosten Schöning i Eisdanger trörsig emellertid nu ha uttydt gåtan: det skulle vara påfven Syriakus, helbräddagörande en spetälsk som ligger för hans fötter.



Foto Westman Köping.

Kirkö: Bengt Nilfvers parve.

ALTARSKÅPET I KÖPING: Dörrarna (insidan).

Om det kan bevisas att altartaflan verkligen är norsk — riksantikvarien prof. Montelius är dock icke böjd för att antaga detta — anser biskopen att den med fördel kan låta sig inpassas i Trondhjems domkyrkas dekorationer. — Uppe vid högaltaret skulle den göra sig förträffligt.

En framstående norsk konstnär har föreslagit, att om det ej låter sig göra att "återbörda" skåpet till Norge, man åtminstone borde söka ombestyra en kopia.

Skåpet förskrifver sig från början af 1500-talet och är ett nederländskt arbete, starkt påverkad af renässansen; det innehåller 3 olika bildserier och är anordnad att öppna och sluta så att endast en synes isänder.

Som våra läsare torde erinra sig, besökte i somras ett tjugotal tyska chefredaktörer Sverige såsom Publicistklubbens gäster. Den tyske färdledaren var kapten Schweitzer, chefred. för Berliner Actionär, och det är som ett uttryck af sin erkänsla för hans stora nit vid ordnandet och ledandet af denna resa som Publicistklubben nu till honom öfverlämnat en *gåfva* i form af en *statyett i brons*, modellerad af den unge

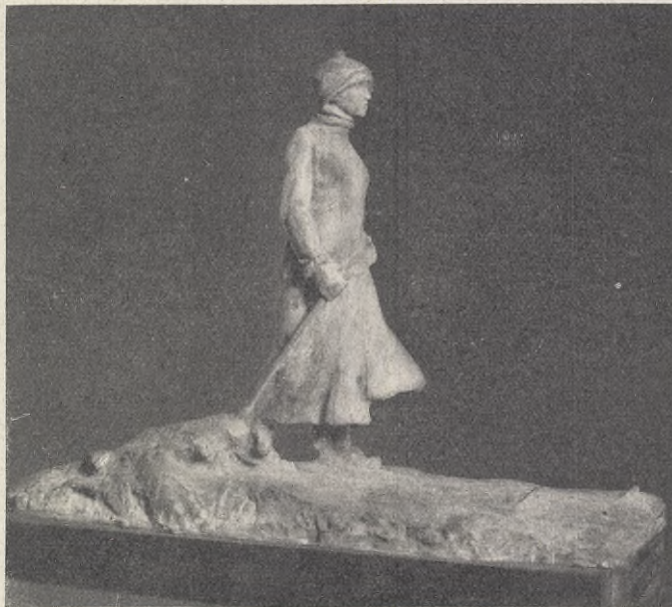


Foto. Blomberg, Södm.

Kirkö: Bengt Nilfvers parve.

SVENSKA PUBLICISTKLUBBENS MINNESGÅFVA TILL DE TYSKA PUBLICISTERNAS FÄRDLEDARE under besöket i Sverige sistlidne sommar.

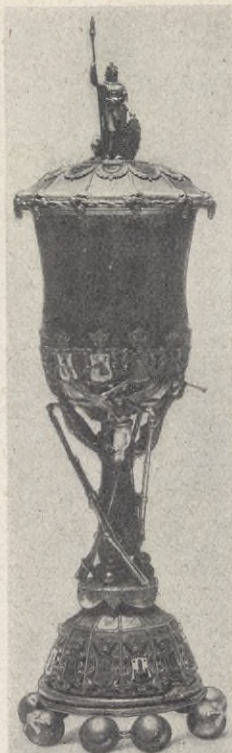
framstående bildhuggaren Carl Fagerberg och gjuten i grönpatinerad brons af konstgjutaren Herman Bergman. Den föreställer en skidlöperska, glidande fram med full fart, och är ungefär 60 centimeter hög. Planen på hvilken den står är drygt en meter hög, och hvilar på en sockel af ek, tagen af ett gammalt svenskt fartyg, som upptagits fransjöbotten i Hamburgs hamn efter att ha legat där i flera hundra år.



H. & D. S. DAGS fotograf & Silfr. Klubb: Bengt Silfrersparre
SVENSKA AKADEMIENS MINNES-



H. & D. S. DAGS fotograf & Silfr. Klubb: Bengt Silfrersparre
PENNING ÖFVER TALIS QUALIS.



H. & D. S. STOCKHOLMSFOTOGRAF.
"SVENSKA NATIONAL-
VAPENBÄGAREN".

KINESISK KERAMIK

TILL NATIONALMUSEUM:

T. v.: Grafurna från 600. — T. h.:
3000-årig urna. — Nedan: General
Kuangya. (Se text å sid. 215).



H. & D. S. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Svenska akademins minnespenning för året har slagits öfver *Talis Qualis*, skalden Carl Vilhelm August Strandberg. Vid akademins årshögtid den 20 dec. höll Per Hallström ett längre föredrag, hvori han följde och belyste skaldens utvecklingsperioder, alltifrån hans första dikt.

Minnespenningen är grave-rad af Erik Lindberg.

På 1860-talet erhöLL juve-laren C. A. Liedberg i Stock-holm af konung Karl XV i uppdrag att utföra en större konstrukt arbetad pokal, den s. k. *nationalvapenbägaren*.



H. & D. S. STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Den blef färdig efter åtta års arbete, år 1872, samma år som konungen-beställaren dog. Då sterbhuset ej inlöste den, fick L. tillåtelse att utlotta den.

Pokalen, som nu är till salu — den finnes utställd i Franz Holms juvelerareaffär i Stock-holm — är ett synnerligen praktfullt guldsmedsarbete.

Materialet är af guld o. silfver, tillsammans vägande 2 $\frac{1}{4}$ kg., Dessutom finnas ett flertal äkta stenar och pärlor insatta.

Bland pokalens många sym-boliska figurer och emblem äro Svea (öfverst på locket), stödjande sig mot Sveriges vapensköld; där bredvid Göta lejon; på pokalens sidor finnas anbragta 12 medaljonger med allegoriska figurer, därunder 12 svenska landskapsvapen, medan de återstående 12 finnas kring pokalnoten, etc. etc.

Den märkliga pjäsen är värderad till 8,000 kr. Den lär ha hembjudits Nordiska museet, som dock ej funnit sig ha råd inlösa densamma.





Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöbergparv.

FÖRSTA UPPFÖ-
RANDET AF PUC-
CINIS OPERA
"FLICKAN FRÅN
DEN GYLLE
VÄSTERN"
Å METROPOLITAN
OPERA HOUSE I
NEWYORK, DEN
10 DECEMBER.

Från vänster å bil-
den synas:

ENRICO CARUSO
SOM JOHNSON,
EMMY DESTINN
SOM "FLICKAN"
OCH MARIE MATT-
FELD SOM INDI
ANFLICKAN.

TVÅ JÄTTEDONATIONER.

De två amerikanska miljardörerna *Andrew Car-*
negie och *John D. Rockefeller s:r* ha hvar för sig
i dagarna ökat raden af sina storartade *donationer*

med en ny sådan om hvardera icke mindre än 10
miljoner dollars.

Af dessa jättedonationer äro de Carnegieska 10
miljonerna afsedda att använ-
das för befrämjande af freds-
och skiljedomsarbetet. Som
förvaltare skall fungera en
kommitté, bestående af ett
tjugotal amerikanska politici
och diplomater med den be-
kante senator Elihu Root i
spetsen. Pressen i olika län-
der har med stor sympati
hälsat bekantgörandet af do-
nationen, och med intresse
afvaktar man det praktiska
arbetsprogram, som kommitén
kommer att uppgöra. Och det
har påpekats, att man i Ame-
rika nyktrare än i något eu-
ropeiskt land sedan flera år
tillbaka betraktat fredsfrågan.

Den Rockefellerska dona-
tionen har skänkts till univer-
sitetet i Chicago. R:s olika
donationer uppgå härmed sam-
manlagdt till 35 milj. dollars.



Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöbergparv.

ANDREW CARNEGIE,
"stålkungen".



Efter fotografi.

Kliché: Bengt Sjöbergparv.

JOHN D. ROCKEFELLER,
"oljekungen".

ROCKVAKTMÄSTARE. AF HASSE Z.

FÖR HVAR 8 DAG.

Vi hade slutat tala om konst — Israelsson fick ena armen vrickad på två ställen och Hermansson hade gått sin väg med bestämdt löfte att aldrig vidare visa sig i sällskapet — då någon sade något om rockvaktmästare. Detta föranledde Mårtensson att berätta detta:

— Jag känner en hel del rockvaktmästare. Jag har ju ätit på ställen i 20 år, så jag har varit med om mycket — mina rockar också. Det finns så olika rockvaktmästare. Först ha vi den som inte är närvarande, när vi komma in i tamburen. Vi hänga upp rocken och hatten ändå. Vi ställa också in käppen och ta af oss galoscherna. När vi ha ätit och druckit, då är vaktmästaren till hands, till hands för tioöringen. Han stirrar på oss som om vi vore en uppenbarelse från en annan bättre värld, där det inte finnes några rockar och där mannaregnet inte generar så mycket att man behöfver paraply och galoscher. Så tar han åt en rock och säger:

— Ä de den här?

— Nej.

— Den här?

— Nej.

— Den här.

— Nej.

När jag hunnit så långt går jag fram till hängarna, lyfter af hvarenda rock och låter dem falla i golvet tills jag funnit min egen. Sen går jag igenom kåp- parna, väljer alltid ut min egen och så får vaktmästaren sin tioöring. Det har han inte förtjänt — jag ger honom den som ett hän, som en förkrossande nådegåfva.

Så ha vi vaktmästaren som alltid frågar:

— Ä herrskapet i sällskap?

Jag kom en gång på en restaurant. Strax efter mig kom en ung dam som jag inte kände. Hon såg mycket bra ut. Hon hade gått in för att telefonera.

— Ä herrskapet i sällskap? sade vaktmästaren.

— Ja, sade jag.

Då rodnade damen, men hon kom sig inte för att göra motstånd. Vaktmästaren tog af oss ytterplagen och hängde dem ihop och vi gingo in i matsalen och superade tillsammans. Vi hade förtjusande treffligt.

— Det är lögn, sade någon i sällskapet.

— Ja, sade Mårtensson och fortsatte:

— En gång har jag träffat världens yppersta rockvaktmästare, ja, många gånger, han var på Du Nord. Jag har glömt hvad han hette, men han kunde konsten med rockarna. Det hände aldrig att han tog fel. Han älskade sitt yrke. Han är pensionerad nu, sitter hemma och njuter sitt otium, jag är öfvertygad om att han sitter i tamburen och räknar familjens öfverrockar, hattar och kappar. Jag kan se hans ansikte skina upp om någon vill gå ut och vill ha sitt plagg.

I sin krafts dagar var han rent underbar. En gång passade jag på då han inte var inne och lät min rock byta plats med en annan. Från mitt bord i matsalen såg jag honom komma tillbaka. På ett ögonblick hade han upptäckt tilltaget, med ett leende flyttade han om rockarna och intog sin plats vid dörren.

Detta förargade mig och en afton beslöto Adolf och jag att lura mannen. Det var mycket sent och i matsalen fanns blott 6 gäster. Vi gingo in en bakväg och hängde våra kläder i toalettrummet. Därpå slog vi oss ned i matsalen. Åhman, han hette så, nu kommer jag ihåg det, satt och läste en aftontidning. Han tyckte han hade tid till det

så dags. Men plötsligt såg han upp och fick syn på oss. Han kastade en blick på rockarna. De voro sex. Han reste sig upp och räknade oss hastigt. Vi voro åtta. Ögonen gingo till rockarna igen och så tillbaka till oss. Sex rockar och åtta herrar! Detta är något på tok. Han funderade ett ögonblick, så gick han rakt in i matsalen, fram till bordet med de 6 herrarne och sade endast:

— Herrarne ä sex.

— Jojomensan, sade en af gästerna, om man räknar en i taget och lägger ihop det så blir slutsumman sex.

Åhman gick tillbaka till tamburen. Där hängde fortfarande sex rockar. Han tog i dem hvar och en, kände på dem och strök på dem. Så gick han ut och ställde sig i porten. Under tiden passade vi på och aflägsnade oss samma väg som vi kommit.

Dagen därpå smålog Åhman då han tog min rock. Det var som en spöksyn försvunnit. För honom fanns inga människor, bara deras rockar.

Denne Åhman hade en bror, en elak och knarrig gubbe. Han var också rockvaktmästare, på Grand. Han förargade mig en gång och jag beslöt hämnas. Jag var tillfälligt i stan och bodde på Grand. Men det visste inte Åhman. På kvällen vid elfvatiden gick jag in i barkaféet och drack en kopp kaffe. Jag hängde min rock och hatt hos Åhman. När jag druckit kaffet gick jag ut andra vägen åt stora vestibulen, tog hissen upp till mitt rum och gick till sängs. Rocken hängde kvar hos Åhman. Jag låg och läste till klockan blef ett, då gick jag ut i trappan och tittade ned i tamburen. Åhman satt ensam på en stol och vaktade min rock. Jag gick och lade mig igen somnade och sof några timmar. När jag vaknade var klockan fyra, jag gick ut i trappan. Åhman satt fortfarande kvar med ögonen stelt riktade på det ensamma plagget.

Då hvisslade jag. Han ryckte till.

— Åhman, ropade jag, inte behöfver Åhman vakta min rock. Tag upp rocken hit!

Jag har sett många arga människor i min dar men ingen så behärskad arg som Åhman. Jag gaf honom två kr. — det var det värdt.

— Hvilket, sade någon. Det grymma nöjet för dig eller besväret för honom?

— Bägge delarna.

— En gång gjorde mig en rockherre en tjänst, sade Bengtsson, men det fick jag betala.

Jag kom en natt förbi en stor restaurant. Klockan var öfver ett, men lokalen var starkt upplyst. Jag tittade närmare efter och fann att man höll en karneval där. Jag försökte komma in. Gick inte. Då jag mycket sorgsen drog mig tillbaka mötte jag en ung herre som artigt hälsade och sade:

— Om direktörn kommer med mej, så går det bra.

Vi gingo öfver en gård, upp för en trappa och genom en köksingång kommo vi in till stora tamburen.

Jag och min hjälpare voro tillsammans den natten och vi hade mycket roligt. Naturligtvis blefvo vi bröder, det blir man för mindre här i landet. Han hette Berglund och vi kommo öfverens om att träffas många gånger och ofta.

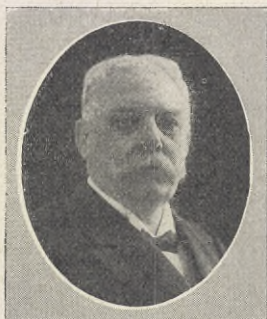
Vi skiljdes åt på morgonkulan och se'n såg jag inte Berglund. Men en dag kom jag in på Rydberg för att äta middag med generaldirektör Fellman och hans dotter, söt flicka. Rockvaktmästaren var en ung man med ett alldagligt utseende. Då han tog af mig rocken sade han högt och klart:

— Det var tusan så länge se'n jag såg dej, Bengtsson! Tack ska du ha för sist förresten — det blef sent!

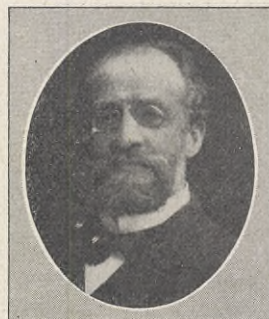
Forts. å sista sidan.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa och sista sidan.



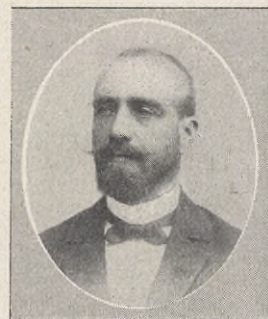
G. L. AHLSTRÖM.
Generalkonsul. Grosshandlande.
— Stockholm. 70 år 19 Dec.*



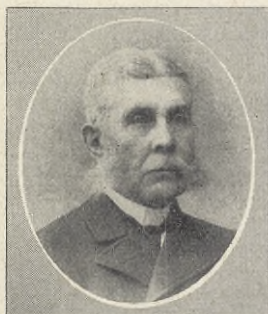
J. E. OHLSSON.
Handlande. — Stockholm.
60 år 20 Dec.*



O. LUNDELL.
Fröken. — Norrköping.
50 år 20 Dec.*



A. R. OLIN.
Direktör. — Stockholm.
50 år 22 Dec.*



K. G. VON EHRENHEIM.
F. d. Öfverste. — Stockholm.
80 år 20 Dec.*



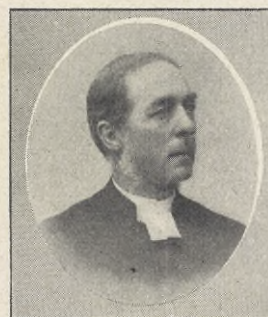
A. F. W. BRANDELIUS.
F. d. Öfverstelöjtnant. — Stock-
holm. 70 år 18 Dec.*



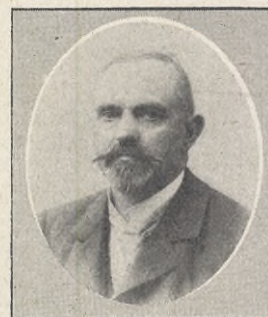
S. FALK.
Öfverste. — Stockholm.
65 år 18 Dec.*



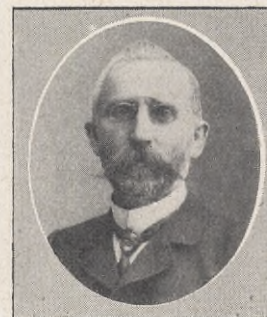
A. F. TRYBOM.
Byråchef. — Stockholm.
60 år 24 Dec.*



O. MODIN.
Kontraktspost. Kyrkoherde. —
Fränsta, Hernös. st. 70 år 11 Dec.*



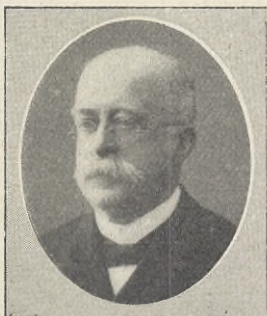
J. F. JANSSON.
F. d. Öfverlärare. F. d. kommunalordförande. — Södertelge.
60 år 28 Dec.*



K. S. V. WELIN.
Folkhögskoleföreståndare. —
Herrljunga. 55 år 11 Dec.*



A. J. E. LÖNNBERG.
Professor. — Stockholm.
45 år 24 Dec.*



R. F. A. VON FRIESENDORFF.
Friherre. Häradshöfding. —
Upsala. 70 år 20 Dec.*



P. J. G. LAURIN.
Fil. d. r. Nyutnämnd öfverdirek-
tör o. chef f. Försäkringsinspek-
tionen. — Stockholm.*



E. E. J. BRING.
V. Häradshöfd. Verkst. Direktör.
— Göteborg. 60 år 24 Dec.*



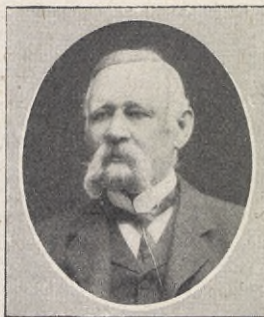
K. J. LINDHOLM.
Borgmästare. — Karlstad.
50 år 22 Dec.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data här nedan och å sista sid.



A. M. MYRBERG.
Fil. d. r. Tonkonstnär. — Stock-
holm. 85 år 23 Dec.*



A. F. LAGERGRÉEN.
F. d. Löjtnant. F. d. Kommis-
sionslandtmätare. — Sanna, Ax-
hult. 75 år 30 Dec.



T. W. FORSELL.
F. d. Kronofogde. — Weners-
borg. 70 år 12 Dec.*



K. G. NORDENADLER.
Bergsingeniör. Inspektör i För-
säkr. A.-B. Fylgia. — Stockholm.
55 år 14 Dec.



J. H. TÖRNBERG †.
F. d. Handlande. F. d. Stads-
fullmäktigt m. m. — Strengrås.
F. 32. † 9 Dec.



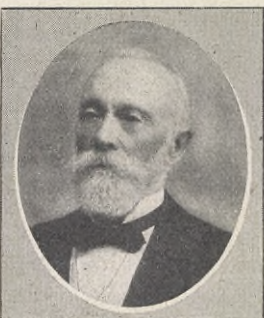
E. I. HIRSCH †.
Ingeniör. — Stockholm.
F. 49. † 15 Dec.*



P. J. G. FORSBERG †.
Handlande. — Stadsfullmäktigt
m. m. — Eskilstuna.
F. 57. † 5 Dec.



E. MÖLLER †.
Direktör. — Kristianstad.
F. 59. † 21 Dec.*



C. F. FORSSLUND †.
Grosshandlande. — Kopparberg.
F. 36. † 19 Dec.*



P. LUNDSTEN †.
Bruksegare. — Åkarp.
F. 45. † 14 Dec.*



K. F. H. HERMANSSON †.
Länsveterinär. — Östersund.
F. 53. † 13 Dec.*



S. A. L. ALMQUIST †.
Hofrättsråd. — Stockholm.
F. 55. † 17 Dec.*

GUSTAF AHLSTRÖM. Egnade sig till en början åt sjömansyrket o. aflade 60 sjökaptensex., blef derefter kontorschef å olika händelshus i utlandet samt återvände 83 t. hemlandet såsom ombud i engelska och skottiska stenkolfirmor o. a., är hufvudredare i ett antal rederibolag samt boliviansk generalkonsul. V. ordf. i A.-B. Stockholms Folkbank, kyrkovård o. led. af kyrkoråd.

JOHAN OHLSSON. Inneh. af Specerihandelsaffär i Stockholm. Ordforande i Stockholms Specerihandlareförening, kassavårdare i Sabbatsbergs Älderdomshem, led. af Skol- och fattigv.-styrelse, tillh. Borgerskapets 50 äldste, m. m. Led. af Stockholms Stadsfullmäktige sedan 03.

OCTAVIA LUNDELL. Inneh. afvare af den 88 etablerade betydande pappersaffärsfirman Esping & Lundell i Norrköping.

ROBERT OLIN. Handl. i Stockholm 85, verkst. dir. i Slakteri A. B. Norrmalm sedan 95. Led. af Stockholms stadsfullmäktige sedan 05, led. af Stadsfullm. slakthusbyggnadskommitté s. a., led. af skolråd 06, led. af Beviljn.-beredn. 07.

KARL VON EHRENHEIM. U.-löjt. v. Lifreg. gren-kår 54, öfverstelöjtn. o. sekundchef v. kåren 84, öfverste i arm. 91, älsked 93.

WILHELM BRANDELIUS. U.-löjtn. v. Gotl. nat. bev. 64, v. Jemtl. fältjägkår 65, öfverstelöjtn. 96, afsk. 98. På sin tid gymnastiklär. i Östersund, brandchef derst. äfvensom led. af stadsfullmäktige samt i. domänintendent. Förstår sedan 99 brandstat.-adf. i försäkr.-A.B. Skandia.

SVANTE FALK. U.-löjtn. v. Göta Art.-reg. 68, komp.-chef v. Göta Trängbat. 91, chef f. Göta Träng 94, öfverste 05, älsked 08, qvarst. i res.

FILIP TRYBOM. Stud.-ex. 70, fil. lic. 82, fil. hedersdoktor 07. T. i. förste Fiskeriassistent v. Statens fiskerier o. fiskodling 78, ordinarie 85, fiskeri-inspektör o. led. af Landtbr.-styrelsen 03 samt byråchef derst. i fiskeri-ärenden 08. Led. af Landtbr.-Akad. 90, arbet. led. i hushålln. o. slöjdaid. derst. 02, led. af Vet. o. Vitt. samh. 09. Led. af internat. rådet f. hydrograt. undersökningar samt led. af dess Östersjökommission. På sin tid led. af den nu afslutade stora fiskehamnskommissionen. Skicklig entomolog o. led. af Entomologiska Föreningen.

SANFRID WELIN. Stud.-ex. 78, efter lärareverksamhet v. allm. läroverk o. folkhögskolor föreståndare i. Ållsborgs läns folkhögskola (och sedermera lantmannaskola) 95. V. ordf. i Herrljunga komm.- o. municipalstämmer 00, styrelseled. i Vestergöt. Fornminnesförening, i Sv. Folkhögskolans Lär-förening, ordf. i S. Västergöt. föreläs.-förening m. m., slöjdspektör i. länets norra slöjdförening.

EINAR LÖNNBERG. Stud.-ex. 84, fil. dr. 91, doc. i zoologi v. Upsala Univ. 91-03, fiskeriinstruktör i Gefle. län 94-96, aman. v. Ups. Univ. zool. museum 95-03, Statens undervisare i fiskodling m. m. 99-03, förste fiskeriassistent 03, intendent v. Göteborgs Musei zool. afd. 03, professor o. intendent i Naturhistor. Riksmusei saml. af vertebrerade djur sedan 04. Vetenskaplig förlattare. Led. af K. Vet. Akad. 02, af Landtbr.-Akad. 05, af Vet. Soc. i Upsala 02.

REINHOLD VON FRIESENDORFF. Stud.-ex. 60, hofr.-ex. 63, v. häradshöfding 67, häradshöfding i N. Roslags domsaga 79, hvarifrån afgår i dagarne. Stadsfullmäktig i Upsala 86—08, en del år såsom v. ordförande. Mangårng styrelseledamot o. ordf. i Uplands Ensk. Bank samt i Ups.-Lenna jernv. A. B.

PAUL LAURIN. F. 63, stud.-ex. 81, fil. dr. 88, doc. i matematik o. fysik v. Lunds Univ. 87, lektor i samma ämnen v. Göteborg. H. Lat.-lärov. 90, blef 08 tillförordnad i det överbildningsföretaget i Försäkringsinspektionen till hvars ordinarie innehållare L. utnämns i dagarne o. m. 1911.

ERNST BRING. Stud.-ex. 70, e. o. hofr.-not. 73, v. häradshöfd. 76, advokat i Göteborg 77—91. Sedan 92 verkställande direktör i Brand- o. Lifförsäkrings A.-B. Svea i Göteborg. På sin tid sekret. v. första Skand. Sjöfartsmötet, hos Göteborg. Hälsovårdsnämnd, hos första K. kommittén i Kreditutplag o. Frilager samt i Sveriges Ängriartygssassuransförening. Under tolf år led. af Göteborg. Stadsfullmäktige. Var 02 föredragande i Högsta Domstolen af förslaget till lag om försäkringsanstalter. Är ordf. i styrelserna i Göteborg. Saluhall o. i Robert Dicksons Stiftelse, styrelseledamot i Brand- o. Lifförs.-A.B. Svea, Sjöförsäkr.-A.-B. Ocean o. Återförsäkr.-A.-B. Astrea.

JOSEF LINDHOLM. Stud.-ex. 78, hofr.-ex. 83, v. häradshöfd. 87, reg.-auditor 88, länsnot. i Verm. län 90, förste rådmän i Karlstad 91, Borgmästare derst. sedan 06. Ordförande i Landsinget sedan 09.

MELCHER MYRBERG. Stud.-ex. 44, fil. dr. 54, lärareverksamhet v. lärov. i Stockholm '58—91. Deltog i studentsångarfärd till Köpenhamn 48, var senare allm. sångens ävensom Broclesångens ledare. Led. af Mus.-Akad. Komponerat ett stort antal sånger, manskvartetter, pianostycken m. m.

TULLIUS FORSELL. Stud.-ex. 60, kam.-ex. 61, kronofogde i Väne fögd. Älfsb. län 73. Sedan 30 år led. af Vänersborgs stadsfullmäktige, var under 10 år ordf. i drätselkammaren; är ordf. i Riksbankens afd.-kontor, led. af styr. f. stadens Sparbank, ordf. i Skyttegillet, led. af Överstyrelsen i Sv. Skytteförbund, inneh. Vestg. Dal skytteförb. förtjenstmed i guld. Led. af

Riksd. A. K. 91—96, led. af tillf. utskott 91—93, deraf 2 år såsom v. ordf. suppleant i Lagutskottet 94—96.

ERNST HIRSCH. Vann, efter att haiva genomgått Tekn. Högskolan, anställning v. Österrik. jernvägarna, var svensk v. kommissarie v. Verldsställn. i Wien 71, blef vid sin hemkomst några år senare kassadirektör i Aftonbladet samt egnade sig med betydande framgång och anseende åt affärsintressen. Ledde de senare åren såsom privatman.

ERNST MÖLLER f. Verkst. direktör o. delegare i Ler- o. Tegelinindustri A. B. Herkules i Kristianstad, efter att förut ha egnat sig åt måleriyrket jemte en omfattande byggnadsverksamhet. Led. af Stadsfullmäktige sedan 88, ordf. i Brandsstyrelsen, v. ordf. i Byggn.-nämnden, styr.-led. i Tekn. skolan, i Elem.-lärov. f. H. i Nya sparbanken, hufvudman i Gamla Sparbanken, dir. i Svds. Kred. A. B. kontor i Kristianstad.

CARL FORSSLUND f. Startade 57 i Kopparberg den affär som 99 ombyggdes till aktiebolaget Carl F. Forsslunds A. B. Var på sin tid under trettio år led. af kommunalnämnden, senare åren som dess v. ordf., led. af kyrko- o. skolråd, nämndeman m. m. Var i nära tjugufem år till innev. år ordf. i styrelsen i Nya Kopparbergs Sparbank.

PER LUNDSTEN f. Föreståndare i Skånska Cement-A.-B:s tegelbruk i Lomma 73—83, flyttade sistn. år till eget tegelbruk i Åkarp, disponent i A.-B. Lomma tegelbruk 87. Under flera år styrelseledamot i A.-B. Lomma Tegelbruk o. A.-B. Övedsklosters Sandstensbrott ävensom Svenska Byggnadsämnes industriförbundet m. m. Led. af Riksd. F. K. 02—08, o. dennes utskottsuppleant.

FILIP HERMANSSON f. Stud.-ex. 76, veterinärex. 83, vet. på Öland s. a. distr.-vet. i Söderm. län 85, länsvet. i Jämtl. distr. 98. Led. af Vet.-styr. i Jämtl. län, förestånd. i Köttbesikt.-byrån i Östersund.

SVEN ALMQVIST f. Stud.-ex. 74, jur. kand.-ex. 80, e. o. not. i S. Hofr. s. a., v. häradshöfd. 82, assessor 90, hofrättsråd 98. Led. af Styr. f. Stockholms Stads Brandförs.-kontor sedan 09, i. K. F. U. M., i Drott. Sjukhem. Drott. Skyddshem, i Sv. Diakonanst.

VECKANS DAGAR

Enligt underrättelser från Skåne är betkampanjen nu i det närmaste avslutad. Sockerbetetorna ha under året haft en ovanligt hög sockerhalt, den högsta på många år, och betskörden i sin helhet är utomordentligt god.

18 dec. Kommer underrättelse att ångaren "Cedric" från Landskrona den 16 dec. förlöst vid Örskärs fyr; 12 man ha omkommit. — Hudiksvallsångaren "Ariel" grundstötter i Gällebukten. Besättningen räddas.

19 dec. Det synes bekräfta sig att ångaren "Sverige" af Trelleborg gått förlorad med hela sin besättning, på resa från England till Öxelösund.

Inträffar en fruktansvärd explosion i centralbanans kraftstation i Newyork. 21 personer dödas, 300 skadas.

20 dec. Firar Svenska akademien sin årshögtid. Carl Johans pris tilldelas Sven Hedin; årets minnespenning har slagits öfver Talis Qualis.

Bekantgöres slutresultatet af de nya engelska valen till underhuset: 271 liberaler, 272 unionister, 43 af arbetarepartiet, 74 af Redmonds, och 10 af O'Briens anhängare. — Meddelas att Rockefeller s:r skänkt 10 miljoner dollars till Chicago universitet. — Proklamerar Chilenska nationalförsamlingen Ramon Barros Luco som republikens Chiles president.

21 dec. Strandar medlingsförsöket i skoindustrikonflikten.

Meddelas från Grekland, att de af regeringen anställda undersökningarna rörande underlef inom olika förvaltningsområden gifvit till resultat, att 238 personer befunnits skyldiga. Staten har bedragits på ca 12 miljoner drachmer. — I en kolgrufva i Balton, England, inträffar en fruktansvärd explosion; 350 man instängas och omkomma. — Aviatikern Legagneux stiger upp i Pau och eröfrar genom en flykt på 6 timmar 1 min. Michelin-pokalen.

22 dec. Vid eldsvåda i Chicago dödas 30 brandsoldater; vid eldsvåda i Filadelfia omkomma 25 personer. — Engelska ångaren "Sifka", hemma i Grangemouth, strandar norr om Gotska sandön. — Den nu avslutade värderingen af den genom Vänerus öfversvämmingar i somras skadade marken i Älfsborgs län visar en totalförlust af 67,313 kr.

23 dec. Öppnas japanska parlamentet.

INNEHÅLL

Vår tronföljarfamilj. — Rosersberg. — Frälsningsarméns välgörenhetsarbete. — Svenska bilder för dagen. — Ett byggnadsjätteras. — Två katastrofer. — Det märkliga altarskåpet i Köping — krigsbytte från Norge? — Publicistklubbens minnesgåva. — Svenska akademins minnespenning. — "Nationalvapenbägaren". — Kinesisk keramik. — Puccinis nya opera. — Två jättedonationer. — "Rockvaktmästare" af Hasse Z. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.



Forts. från sid. 221.

Det blef ingen middag på Rydberg den dagen. Fellman tog själf på sig rocken igen och hans dotter bars afsvimnad ut ur vestibulen. Stackars flicka, hon var så söt.

Det dröjde sedan länge innan jag vågade gå på restaurant. Jag brukade ringa på från ett ställe i närheten och höra efter hvad rockvaktmästaren hette. Jag sa' att det var från Rotemansexpeditionen.

Men nu är jag lugn. Jag har genom egna relationer och förbindelser skaffat Berglund plats som portier på Stora Hotellet i Sköfde. Något måste man ju göra för sin egen bekvämlighets skull.

— Den historien är också lögn! sade Mårtensson.

— Sann, så när som på namnet, sade Bengtsson. Han hette inte Berglund — man är ju diskret. Han hette Fridén och var bror till den obekanta dam, som du superade med.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.